

3. Ar 2003 m. lapkričio 27 d. Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo 15 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad dviejų valstybių procesinių normų skirtumai, pavyzdžiui tokie, kaip uždaras posėdis specializuotuose teismuose, labiausiai atitinka mažamečio interesus pagal šią [Europos Sąjungos teisės] nuostatą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243).

2018 m. rugsėjo 12 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija / Italijos Respublika*

(Byla C-576/18)

(2018/C 399/33)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky, D. Recchia

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo:

- pripažinti, kad nesiėmusi visų priemonių, būtinų įvykdyti 2012 m. kovo 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-243/10 dėl pagalbos, kuri pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, kaip tai suprantama pagal 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimą 2008/854/EB ⁽¹⁾, susigrąžinimo iš jos gavėjų, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėtą sprendimą ir SESV 260 straipsnį;
- priteisti iš Italijos Respublikos pervesti Komisijai fiksuoto dydžio sumą, apskaičiuojamą 13 892 EUR *per diem* sumą padauginus iš dienų, per kurias pažeidimas nepašalintas, skaičiaus ir ne mažesnę kaip 8 715 000 EUR, skaičiuojant nuo sprendimo byloje C-243/10 paskelbimo dienos iki sprendimo šioje byloje paskelbimo dienos;
- priteisti iš Italijos Respublikos pervesti Komisijai kas pusmetį mokamą Komisijos nustatyto dydžio baudą, siekiančią 126 840 EUR už kiekvieną dieną ir pradedamą skaičiuoti nuo pusmečio, kuris prasidės po sprendimo šioje byloje priėmimo dienos;
- priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimu 2008/854/EB dėl pagalbos schemos viešbučių sektoriui Sardinijoje (1998 m. regionų įstatymas Nr. 9 – neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas), paskelbtu 2008 m. lapkričio 13 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* L 302, Komisija pripažino aptariamą Italijos suteiktą valstybės pagalbą neteisėta ir nesuderinama su vidaus rinka ir nurodė ją susigrąžinti.

2012 m. kovo 29 d. sprendimu byloje C-243/10 *Komisija / Italija* Teisingumo Teismas pripažino, kad Italija neįvykdė įsipareigojimų pagal tą sprendimą, nes per nustatytą terminą nesiėmė priemonių, būtinų užtikrinti pagal tame sprendime nurodytą schemą suteiktos pagalbos susigrąžinimą iš jos gavėjų.

Praėjus daugiau nei šešeriems metams nuo minėto Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo, nepaisant daugybės Italijos vyriausybei pateiktų Komisijos reikalavimų, didžioji aptariamos pagalbos dalis dar nėra susigrąžinta. Šiuo klausimu pateikti Italijos vyriausybės argumentai, be kita ko, susiję su nagrinėjamomis nacionalinėmis bylomis, nėra tinkamas tokio nevykdymo pateisinimas. Vadinas, šio ieškinio pateikimo dieną Italija dar nėra susigrąžinusi visos pagalbos ir todėl nėra visiškai įvykdžiusi Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-243/10.

Todėl Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad Italija pažeidė SESV 260 straipsnį ir siūlo priteisti iš Italijos nustatyto dydžio sumą ir skirti jai kas pusmetį mokėtiną baudą, kol bus visiškai įvykdytas sprendimas byloje C-243/10.

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 2 d. Komisijos sprendimas dėl pagalbos schemos 1998 m. regionų įstatymas Nr. 9 – neteisėtas pagalbos N 272/98 taikymas (C 1/04 (ex NN 158/03 ir CP 15/2003)) (OL L 302, 2008, p. 9).

2018 m. rugsėjo 19 d. Buonotourist Srl pateiktas apeliacinis skundas dėl 2018 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-185/15 Buonotourist / Komisija

(Byla C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Proceso kalba: italų

Šalys

Apeliantė: Buonotourist Srl, atstovaujama advokatų M. D'Alberti, L. Visone

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- remiantis SESV 263 ir 264 straipsniais pripažinti, kad 2015 m. sausio 19 d. Europos Komisijos sprendimas, priimtas per procedūrą dėl valstybės pagalbos Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (dėl 1 111 572,00 EUR), yra visiškai negaliojantis ir netinkamas tiek, kiek juo pripažįstama, kad suma, pripažinta kompensacija už su viešąja paslauga susijusius išsipareigojimus, kaip tai suprantama pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 (kompensacija pagal ankstesnį 11 straipsnį už išsipareigojimus dėl tarifų vietos viešojo transporto sektoriuje) ⁽¹⁾, turi būti laikoma priemone, apie kurią nebuvo pranešta ir kuri yra su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal Sutarties 107 straipsnio 1 dalį,
- remiantis SESV 263 ir 264 straipsniais pripažinti, kad 2015 m. sausio 19 d. Europos Komisijos sprendimas, priimtas per procedūrą dėl valstybės pagalbos Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (dėl 1 111 572,00 EUR), yra visiškai negaliojantis tiek, kiek juo Italijos valstybei nustatomos veiklos priemonės pagalbai susigrąžinti. Priteisti iš Komisijos Buonotourist s.r.l. patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas grindžiamas penkiais pagrindais, kuriais remiantis sprendimas turi būti panaikintas:

I. Skundžiamas sprendimas klaidingas tiek, tiek juo nagrinėjama kompensacija laikoma „nauja pagalba“

Kompensacija apeliantei buvo suteikta remiantis 2009 m. priimtu *Consiglio di Stato* (Valstybės taryba) sprendimu, patvirtinančiu aptariamą teisės būvimą už su viešąja paslauga susijusius išsipareigojimus pagal Reglamentą Nr. 1191/1969. Toks sprendimas, dėl savo reikšmės, negali būti laikomas įtvirtinančiu kompensavimo priemone, nes juo tik patvirtinamas jos buvimas.